

KRAPINA

Otvoren je Muzej revolucije u Krapini 8. svibnja 1975. i pripreme za Regionalni muzej revolucije Hrvatskog Zagorja

Stari grad Krapina ima svojstvo spomenika kulture, jer se uglavnom u njemu zbivala sva značajna povijest - važna za Krapinu, Hrvatsko Zagorje i napose za šire područje Hrvatske, u 16. i 17. stoljeću, /zasjedanja Hrvatskog sabora/. Preostali dio nekadašnje velike tvrđave nalazi se na teže pristupačnom terenu, kao lastavičino gnijezdo sagrađen na pješćanoj litici, bez suvremene ceste, pristupačan samo po oštećenom - izgrebenom drumu, a i nepovezan sa Zagorskom magistralom, iako je ona tik uz njega izgrađena kroz to brdo tunelom. Kada je u njemu otvorena Zavičajna muzejska zbirka 10.5.1952, s prikazom prošlosti Krapine, pračovjek i NOB-e, desetak je godina posjet povećavan, a kada je otvorena Zagorska magistrala u šezdesetim godinama - uz Krapinu, posjet je smanjivan. Na minimum je spušten čim je predana zbirka krapinskog pračovjeka, radi uređenja specijalne muzejske zbirke na lokaciji nalazišta /1966/. Međuvremeno se uspjelo osnovati ipak još dvije zbirke: obiteljske slike s dokumentacijom iz ostavštine dra Ljudevita i jedna soba sa stotinjak etnografskih predmeta iz krapinske okolice. Prigodom održavanja prvog festivala kajkavske popevke Krapina-66, uspjelo se urediti u Gajevoj rodnoj kući memorijalnu zbirku, pa su svi Gajevi predmeti postavljeni u novoosnovanoj muzejskoj zbirci /1966/, za koju je 1972/73. g. načinjen značajan idejni projekt /autor je prof.inž. Rašica/. Realizacijom se još mora pričekati, jer je to velik investicioni zahvat, koji ne može biti izvršen bez sudjelovanja republičkog financiranja, kao što je dato i obećanje 1972. - prigodom obilježavanja 100.obljetnice smrti dra Ljudevita Gaja, a o čemu postoji i pismena dokumentacija. U Starom gradu, radi pomanjkanja prostora u središtu Krapine, ostavljene su još zbirke: povijesni prikaz prošlosti Krapine s cehovskim predmetima, u jednoj sobi etnografija i u najvećem prostoru Galerija slika naivaca - iz fundusa Festivala kajkavskih popevki Krapina-1966-1975. U podrumskom je dijelu smještena lokalna Radio-stanica "Hrvatsko Zagorje" Krapina.

Dakle, objekt Stari grad Krapina nije napušten, njegov se prostor koristi, ali je ipak učinjena prva etapa u preseljavanju muzejskih

zbirki s nepristupačne lokacije suvremenim posjetiteljima time, što je načinjeno unutrašnje renoviranje krapiskog Magistrata, u Ulici Maršala Tita 24, koji je također obilježen kao spomenik kulture iz 18. stoljeća i na prvom su katu u tri prostora izloženi eksponati o radničkom pokretu, KPJ i narodnooslobodilačkoj borbi. Među izlošcima ističe se većina dokumentacije u odnosu na spomen-fotografije. Osnovnu koncepciju za novu izložbenu postavu dao je prof. Ruda Polšak, iz Muzeja revolucije naroda Hrvatske iz Zagreba, skice za vitrine načinio je inž. arh. Đuka Kavurić, iz Zagreba, a panele i vitrine izradio je Dragutin Brlek, iz Krapine. Prof. Polšaku u izložbenoj postavi suradnici su bili: Antun Kozina, voditelj muzeja Krapina i Mato Cerovečki, domar i aranžer Nar. sveučilišta "Ivica Božić" Krapina. U tri sobe i hodnik izloženo je 354 eksponata /fotografije, faksimil-dokumenti, zastave i drugi predmeti/.

"Muzej revolucije Krapina" otvoren je u povodu 30. obljetnice oslobođenja naše zemlje i pobjede nad fašizmom 8. svibnja 1975. Toga je dana održana i svečana sjednica Sabora Skupštine općine Krapina, na kojoj je govorio inž. Josip Antolić, predsjednik Skupštine općine, a Muzej je otvorio Ivica Družinec, rezervni pukovnik, jedan od komandanata Prve zagorske udarne brigade, dok je o izloženim eksponatima govorio prof. Ruda Polšak.

U drugoj etapi treba uslijediti preseljenje preostalih muzejskih zbirki Zavičajna muzeja "Muzej Krapina i okolica" iz nepristupačnog objekta Staroga grada Krapina. Najprikladniji prostor za to bio bi teren gdje je sadašnja tržnica - pokraj novouređena Muzeja revolucije. Tada bi sve bilo u jednom sklopu uz glavnu prometnicu središta Krapine i u neposrednoj blizini nalazišta krapinskog pračovjeka, koje godišnje posjećuje na desetke tisuća turista. Takav prijedlog ima realan osnov, jer je najnovijim urbanističkim planom određeno preseljenje tržna prostora na drugu odgovarajuću lokaciju. Na prostoru sadašnje tržnice moguće je izgraditi suvremene prikladne izložbene hale u koje bi postavili eksponate Muzeja revolucije Hrvatskog Zagorja, koji bi trebao biti uređen u Krapini prema zaključcima Skupa prvoboraca zagorskog kraja, koji je održan 28. lipnja 1975. budući da u Kumrovcu više ne bude regionalni muzej revolucije. O tom je pitanju bila rasprava i na Saboru Zajednice zagorskih općina - 18. srpnja 1975. Kumrovec s

Titovom rodnom kućom, spomen-škola i novi Spomen-dom boraca i omladine Jugoslavije imaju širi jugoslavenski značaj, stoga je na Skupu zagorskih prvoboraca odlučeno, da se pristupi radu na širem planu s društveno-političkim organizacijama i zajednicom Međupćinske zagrebačke regije. U tu je svrhu osnovan inicijativni muzejski savjet sa članovima Izvršnog odbora - kao radno tijelo: Ivica Družinec, predsjednik i članovi: Ivan Landripet, Antun Kozina i Mirko Gretić. Taj će odbor pripremiti dokumentaciju, uz pomoć odgovarajućih stručnjaka. Pripremljeni Elaborat biti će načinjen u okviru djelovanja Muzeja revolucije Krapina, a o njemu će raspravljati ponovno sazvani prvoborci Zagorja i predstavnici Međupćinske zagrebačke regije. Oni će zajednički odlučiti o financiranju uređenja Muzeja revolucije Hrvatskog Zagorja.

Antun Kozina

LUKOVDOL

M e m o r i j a l n i   m u z e j   I v a n a   G o r a n a
K o v a č i ć a

8. VI 1975, na dan završnih svečanosti Goranovog proljeća, u prisustvu drugarice Milke Planinc predsjednika CK SKH i drugih visokih uzvanika, otvoren je u Lukovdolu, u rodnoj kući Ivana Gorana Kovačića, memorijalni muzej.

Još 3.XI 1962. izdao je tadašnji Konzervatorski zavod NRH u Zagrebu rješenje, kojim se utvrđuje da rodna kuća Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu "ima svojstvo spomenika kulture, te se određuje upis toga spomenika u registar nepokretnih spomenika kulture kotara Karlovac". Sama zgrada otkupljena je za potrebe memorijalnog muzeja od Goranovog brata Otona Kovačića 1974. godine, kada je dodijeljena Muzeju revolucije naroda Hrvatske u Zagrebu, da u njoj postavi muzej. Iste godine MRNH u tijesnoj suradnji sa Zavodom za književnost i teatrologiju Jugoslavenske akademije počinje s pripremama za postav muzeja.

Objekt je prostrana građanska zgrada na kat, s uličnim lokalom u prizemlju i konobom na dvorišnoj strani zgrade. U prostorije na kat ulazi se direktno stepeništem s ulice.